

РЕШЕНИЕ

№ 7563

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8329** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 2351 от 27.06.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7-ми състав, постановено по НАХД № 2474/2022г., е отменено Наказателно постановление /НП/ № 2361/06.01.2021г., издадено от и.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“, ТД Митница С., Агенция „Митници“, с което на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, на основание чл.126а, ал.1 във връзка с чл.76в, ал.4, т.1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл.76в, ал.4, т.1 във връзка с чл.33а, ал.2 ЗАДС.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган, чрез юрк.В., като с доводи за неправилност поради неправилно приложение на закона се иска отмяната му и постановяване на ново решение, с което да се потвърди НП. Касаторът оспорва изводите на въззивния съд за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство и поддържа, че на основание чл.53, ал.2 ЗАНН е отстранил допуснати нередовности в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ относно датата и мястото на извършване на нарушението. Излага съображения за ненарушаване правото на защита на наказаното

лице и за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Аргументира отсъствието на предпоставки за квалифициране на случая като „явно маловажен“. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, чрез адв.Г., в писмен отговор по жалбата моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. В съдебно заседание оспорва касационната жалба и поддържа писмения отговор. Претендира присъждането на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 18.04.2021г., в 18:10 часа, на ГКПП „Д. мост 2“, трасе „Вход“, пристигнал товарен автомобил с ДК [рег.номер на МПС] /С 1912 ЕС. Свидетелите К. и С., митнически инспектори в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване Д.“, звено Л., изискали от водача съпровождащите стоката документи. Били им предоставени 5 броя международни товарителници /CMR/, една от които с № 0011176 от дата 14.04.2021г.; декларация за превоз на опасни стоки /D. de transport de marchandises dangereuses/ № [ЕГН]/07.04.2021г. и фиш за доставка /bon de livraison/ № 80182706/09.04.2021г. От представените документи установили, че стоката пътувала от Република Франция за Република България с получател „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „С.“, [улица], ет. 2, Френско-българска търговска и индустриална камара. Установили още, че стоката била с наименование “ЕСOPART 756 (L)” с UN 1206 НЕPTANES, в 220 броя метални варели с вместимост от по 16 кг, с общо количество 3520 кг. От представените документи митническите инспектори не могли да установят каква точно е стоката, поради което пристъпили към физическото ѝ разтоварване в склад на Митническо бюро – В.. От стоката била взета проба, отразена в протокол за вземане на проба № 107/18.04.2021 г. С Опис на издетите акцизни стоки към протокол за извършена проверка № 21BG9950A016703/18.04.2021г. били предприети действия за обезпечаване на доказателства на основание чл.41 ЗАНН и чл.107а ЗАДС.

Във връзка с издетата проба била извършена митническа лабораторна експертиза № 01_22.04.2021г./14.05.2021г. в Централна митническа лаборатория. Съгласно заключението ѝ, изследваната проба, в съответствие с термините и разпоредбите на глава 34 на Комбинираната номенклатура, представлявала препарат за откалпване, съдържащ силиконово масло /полисилоксани/ и повече от 70% леко нефтено масло – хептанова фракция в качеството на разтворител (неосновен компонент). Съгласно служебна бележка № 32-160194/21.05.2021г. на и.д. директора на Дирекция „Митническа дейност и методология“, Агенция „Митници“ по отношение тарифното класиране на пробата по изготвената експертиза, стоката, съответстваща на анализиранията проба, в съответствие с текста на Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура на ЕС, в съответствие с текста на позиция

3403 и предвид Обяснителни бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките за позиция 3403, била класирана в код 3403 19 10 на Комбинираната номенклатура. В цитирания код попадали Смазочни препарати (включително маслата, употребявани при рязане, препаратите за намаляване триенето на гайките, препаратите против корозия и препаратите за откалпване на базата на смазочни материали) и препарати за омасляване на текстилни материали, намаляване на кожи или на други материали, с изключение на тези, съдържащи като основен компонент 70% или повече тегловно нефтени масла или масла от битуминозни минерали --Други---„Съдържащи тегловно 70% или повече нефтени масла или масла от битуминозни минерали, които не се считат за основни компоненти“. Продуктите по код 3403 19 10 били енергийни продукти по смисъла на чл.13, ал.1, т.5 ЗАДС и попадали в обхвата на чл.33а, ал.2 ЗАДС.

В резултат на извършена проверка в Българска акцизна централизирана информационна система било установено, че „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД не било регистрирано като икономически оператор и нямало подадено уведомление по реда на чл.76в ЗАДС за превозваната акцизна стока.

Предвид формираните констатации, „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, в качеството на получател на стоката, не било изпълнило задължението си по чл.76в, ал.4, т.1 във връзка с чл.33а, ал.2 ЗАДС, а именно да уведоми писмено преди изпращането на акцизните стоки от друга държава членка - Република Франция в конкретния случай, до 14.04.2021г., когато стоката е изпратена от Франция /видно от кл.21 на СМР № 0011176/, компетентното митническо учреждение /в случая Териториална дирекция Югозападна/ по постоянен адрес, съответно седалище, че възнамерява да получи тези стоки.

Въз основа на така установеното, срещу дружеството бил съставен АУАН № 1544/12.07.2021г., в който била дадена правна квалификация на нарушението - чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС като било посочено, че е извършено в периода от 18.04.2021г. до 18.04.2021г. на КПП Д. мост 2 В. – К..

Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП като позовавайки се на разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН, административнонаказващият орган изменил мястото и датата на извършване на нарушението – посочил е, че задължението, съгласно правната норма, следва да бъде изпълнено най-късно до 14.04.2021г., когато стоката е изпратена от Република Франция, т.е. на 14.04.2021г., а мястото на извършване на нарушението е мястото на изпълнение на задължението – Териториална дирекция Югозападна, която е със седалище в [населено място].

При така установената фактическа обстановка, решаващият съд е стигнал до извод за незаконосъобразност на НП, поради допуснати съществени нарушения на процедурата по издаване на АУАН и НП, а именно коригирането на датата и мястото на извършване на нарушението. Същият е посочил, че представляват едни от най-съществени елементи на административното нарушение, предвид което не могат да бъдат поправяни от АНО с издаването на НП по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН, тъй като изцяло се виждоизменя фактическата обстановка. Подобен подход според съда е недопустим, тъй като драстично опорочава правото на защита.

Въпреки, че е приел горното за достатъчно основание за отмяната на НП съдът е изложил и съображения по приложението на материалния закон като е приел, че случаят е „явно маловажен“ по смисъла на §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, тъй като представените по делото разнопосочни писмени доказателства касаят

различно тарифно класиране на процесната стока, което сочи на добросъвестно поведение на санкционираното дружество, за което не било безусловно видно, че има задължение по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС, съответно пропускът му разкрива явно незначителна степен на обществена опасност.

Решението е валидно, допустимо, но неправилно.

В изпълнение на процесуалните си задължения, разписани в НПК /чл.84 ЗАНН/, съдът е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото като установената по делото фактическа обстановка се подкрепя изцяло от събрания доказателствен материал. Въз основа на пълен и подробен анализ на фактите съдът е обосновал извод за допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на процесното НП, изразяващо се в промяна от АНО по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН на датата и мястото на извършване на нарушението.

Този извод на решаващия съд не се споделя от касационната инстанция в настоящия й състав. Датата и мястото на извършване на административното нарушение са задължителен реквизит на АУАН и НП /чл.42, ал.1, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН/, тъй като те представляват част от фактическата обстановка, при която е извършено. Непосочването на датата на извършване на административното нарушение представлява съществено процесуално нарушение тъй като пречатства извършването на проверка за спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН. Процесният случай обаче не попада в тази хипотеза – в процесното НП е посочена дата на извършване на нарушението, като тази дата не съответства на датата, посочена в АУАН. НП съдържа и всички останали реквизити, предвидени в нормата на чл.57, ал.1 ЗАНН като с достатъчна конкретика е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушената правна норма, които са идентични с описаните в АУАН. За да посочи друга дата на извършване на нарушението АНО изрично се е позовал на разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗАНН като е посочил и основанието за това. Съгласно нея наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. От съдържанието на така посочената правна норма следва извод, че по този ред може да бъде отстранена нередовност в акта, касаеща посочената в него дата и място на извършване на нарушението. Това е така, защото промяната в датата и мястото на извършване на нарушението /формално, на просто извършване/ няма да променят факта, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС да уведоми писмено преди изпращането на акцизните стоки от другата държава членка компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище, че възнамерява да получи акцизни стоки, нито факта, че процесните стоки са пристигнали в Република България на 18.04.2021г. на КПП Д. мост 2 В. – К..

Следва да се посочи, че не всички реквизити на АУАН и НП, посочени в чл.42 и чл.57 ЗАНН са съществени и липсата им представлява абсолютно основание за отмяна на НП, а само тези от тях, които ограничават възможността на нарушителя да разбере за какво е санкциониран, с което се нарушава правото му на защита. Доколкото в случая не се установява несъответствие между фактите, описани в АУАН и тези в НП, съдът намира, че дори да се сподели тезата на решаващия съд, а именно, че в случая чл.53, ал.2 ЗАНН е неприложим, то нарушението не може да бъде квалифицирано като съществено, тъй като не се е отразило върху правото на защита на наказаното лице до степен нарушителят да не е в състояние да разбере за какво точно административно

нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Не се възприемат и изводите на решаващия съд по отношение приложението на материалния закон, а именно, че процесният случай е явно маловажен по см. на § 1, ал.1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба "Явно маловажен случай" на нарушение е налице, когато деянието разкрива явно незначителна степен на обществена опасност.

Разпоредбата на чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС задължава лицата, които получават на територията на страната акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава – членка да уведомят писмено митническото учреждение по седалището си, че възнамеряват да получат акцизни стоки. Уведомяването трябва да се извърши преди изпращането на стоките от другата държава – членка.

В настоящия случай е безспорно установено, че ответникът по касационното оспорване е получил акцизни стоки – 220 броя метални варели с вместимост от по 16 кг всеки или общо количество 3520 кг с деклариран код по КН 3824 99 65 /фактура, издадена от доставчика/, което изключва задължение за уведомяване по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС. Същевременно от експертизата на взетите проби митническите органи са установили, че стоките подлежат на класиране в код по КН 3403 19 10, в който случай за получаването на стоките дружеството е следвало да подаде съответното писмено уведомление по посочената разпоредба преди изпращане на акцизните стоки. Дори акцизната ставка за процесната стока да е нулева, това не освобождава лицето от задължението по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС. Уведомлението дава възможност на компетентното митническо учреждение да извърши проверка на стоката, предмет на уведомлението, за да прецени дали се дължи акциз и в този смисъл нарушението на санкционираното дружество засяга осъществяването на контрола от страна на митническите власти върху количеството на въвежданите на територията на страната акцизни стоки и плащането на дължимия акциз. В посочения контекст нарушението - неподаване на дължимото уведомление, не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, нито представлява явно маловажен случай поради това, че деянието не се характеризира с явно незначителна степен на обществена опасност.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено като законосъобразно издадено.

При този изход на спора на касатора се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определен на основание чл.27е НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, вр. чл.63д ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2351 от 27.06.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, постановено по НАХД № 2474/2022г. и вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2361/06.01.2021г., издадено от и.д. началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“, ТД Митница С., Агенция „Митници“, с което на „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, на основание чл.126а, ал.1 във връзка с чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС е наложено административно

наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл.76в, ал.4, т.1 във връзка с чл.33а, ал.2 ЗАДС.

ОСЪЖДА „ЛИНАМАР ЛАЙТ МЕТАЛС РУСЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция Митници сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноси по производството за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.